

[Aksel Larsen.]

bortfaldet, men glemmes maa det ikke, at saa var de direkte Skatter steget, siger han. Ja, naturligvis er der en Mulighed derfor, men det er jo bl. a. det, som Venstrepresen gennem et Stykke Tid har gjort sig til Talsmand for, idet den har hævdede, at det var det rimeligste, at alle Samfundets Borgere var med til at bære Udgiften ved Arbejdsfordelingen, og at det var urimeligt, at man paalagde ganske enkelte Samfundsklasser denne Byrde. Men nu skal der stemmes om det, og saa møder Regeringspartiernes Repræsentanter op og er bekymrede for de besiddendes Pengepung og siger: Lad os endelig beholde denne Skat, som formentlig er den uretfærdigste, der nogen Sinde har eksisteret i Danmark, som eensidigt lægger Byrden ved Arbejdsløshedens Bekæmpelse paa de fattigste i Samfundet. Lad os endelig bibeholde den. Ved Afstemningen om Loven og dens Paragraffer vil vi se, at dette kommer til Udtryk.

I den Henseende er der jo egentlig ingen principiel Forskel paa Regeringspartiernes ærede Medlemmer og paa de fraværende Medlemmer af det ærede Medlem Hr. Frits Clausens Parti. I dette Partis Presse raser man ogsaa mod Lønskatten, men naar det drejer sig om at stemme imod den, saa holder man sig væk. Hvis jeg ikke husker meget fejl, gjorde man det samme, da Arbejdsfordelingsloven blev gennemført, enten holdt man sig væk, eller man afholdt sig fra at stemme. Man havde ikke saa meget mod Lønskatten, at man vilde stemme imod den, men i Pressen kan man naturligvis følge Regeringspressens Eksempel og ivre for det, som man paa Rigsdagen ikke ønsker at modsætte sig, som man egentlig ser med Sympati paa bliver gennemført. Vi er Modstandere af Lønskatten i enhver Henseende. Vi er det ogsaa til Trods for det Ændringsforslag, der stilles her. Det mildner naturligvis Lønskatten noget, men det burde gaa ud paa, at Skatten blev fuldstændig afskaffet.

Der synes at være nogen Strid mellem de ærede Medlemmer Hr. Boeck-Hansen og Hr. Rager om, hvad Lønskatten vil indbringe. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen mener, at i indeværende Aar vil Lønskatten give et Overskud paa 5 Mill. Kr. (Rager: Nej, det mener han ikke!). Det sagde han, det er muligt, han ikke mente det. Det ærede Medlem Hr. Rager derimod mener, at den vil give Underskud, men Underskuddet vil blive dækket af de 12 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der er til overs fra i Fjor. Jeg ved i hvert Fald, at da man gennemførte Loven

om Arbejdsfordeling, hævdede man, at Lønskatten vilde og skulde give Underskud, og at Staten skulde bidrage til Arbejdsfordelingsfonden eventuelt med Halvparten af det, der var Brug for. Det var det principielle Synspunkt dengang. Nu anlægger man det principielle Synspunkt, at Staten under ingen Omstændigheder maa bidrage med 5 Øre, derfor nedsætter man kun Lønskatten i det Omfang man er sikker paa at den alligevel kan bære Udgifterne til Arbejdsfordelingen, naar man tager de Penge i Brug, der er tjent ind i Fjor. Dette viser, hvor langt man er kommet ud. Vi vil naturligvis ikke stemme for denne Lønskat.

Det hævdes nu, at Lønninger under 2 400 Kr. aarlig bliver fritaget for at svare Lønskat. Dette er jo nøjagtig lige saa rigtigt, det vil sige, det er lige saa urigtigt som Paastanden fra i Fjor om, at Lønninger under 1 800 Kr. skulde være fritaget. Det, der er Sandheden, er, at hvis en Arbejder bare har tjent en eneste Timeløn paa 1 Kr. paa et helt Aar, skal han svare Lønskat. Der er ikke noget om, at man slipper, hvis man har under 2 400 Kr. om Aaret i Indtægt. Nej, Lønskatten svares af Time-lønnen, og derved bliver Skatten naturligvis dobbelt uretfærdig.

Jeg erkender, det er noget af en Forbedring, om end en ringe Forbedring, hvad der foreslaas i Ændringsforslag Nr. 2 om en Forhøjelse af Dagpengesatsen, saaledes at det kommer til at svare populært sagt til 7 Dages Understøttelse om Ugen, men jeg vil gerne efterlyse Begrundelsen for, at denne Forbedring kun skal komme de arbejdsfordelte Arbejdere til gode, hvis Arbejdsløshedskasse udbetaler Understøttelse for 7 Dage ugentlig. Hvorfor skal de arbejdsfordelte i Kasser, der kun giver Understøttelse de 6 Dage om Ugen, ikke have den forhøjede Erstatning? Har man nogen som helst rimelig Begrundelse for dette? Jeg tror det ikke. I hvert Fald kan jeg kun tænke mig den Begrundelse, at man ved, at der blandt Arbejdsløshedskassernes Medlemmer har været en hel Del Strid om Arbejdsfordelingen, bl. a. fordi de arbejdsfordelte mente, at de blev forfordelt i Forhold til dem, der fik Arbejdsløshedsunderstøttelse, og saa vil man forhindre denne Strid inden for den enkelte Kasses Omraade ved at indføre den Ordning, der foreslaas her, men man vil ikke derfor øve blot noget i Retning af Retfærdighed mod de arbejdsfordelte i andre Kasser. Jeg synes, det er noget usmægeligt noget.

Ændringsforslag Nr. 1 gør ubestridelig